

ת"פ (ראשון לציון) 61489-05-24 - מדינת ישראל נ' גיא נוח

ת"פ (ראשון-לציון) 61489-05-24 - מדינת ישראל נ' גיא נוחשלום ראשון-לציון

ת"פ (ראשון-לציון) 61489-05-24

מדינת ישראל

נגד

גיא נוח

בית משפט השלום בראשון-לציון

[16.01.2025]

כבוד השופט אבי וסטרמן

החלטה

1. לפני טענה מקדמית לפי סעיפים 149(3) ו-149(10) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב - 1982, שעניינה "ייחוס טענות לחובת הנאשם בכתב האישום, שכל מטרתן השחרתו ויצירת דעה קדומה אודותיו".
2. לנאשם מיוחסות עבירות של איומים והיזק לרכוש במזיד; בכתב האישום נטען כי הנאשם הגיע במועד הרלוונטי לסניף בנק לאומי על מנת לאסוף כרטיס אשראי שהזמין; לאחר שנאמר לו על ידי הבנקאי כי הכרטיס טרם הגיע, התעצבן הנאשם והבנקאי פנה למנהלת הסניף אשר ביקשה כי הנאשם ייכנס למשרדה. הנאשם עשה כן והמנהלת הציעה לסייע לו בדרך שלא השביעה את רצונו, והוא הטיח כסא בחוזקה ברצפה והרים את קולו על סגן מנהלת הסניף שנכנס למשרד. הוזמנה אבטחה למקום, והמאבטח (להלן: המתלונן) ביקש מהנאשם לעזוב את הבנק; משסירב הנאשם, הזמין המתלונן משטרה. שוטרים הגיעו למקום, הנאשם אמר כי ישרוף את הסניף ועזב את המקום. כעבור כ-15 דקות שב הנאשם לסניף, דפק באמצעות ידיו על חלונות הויטרינות תוך שהוא גורם להן נזק, אמר למתלונן, בין היתר "אני אראה לך" והתקרב אליו. המתלונן תפס בידו של הנאשם והודיע לו כי הוא מעוכב. הנאשם איים על המתלונן ובהמשך ניסה לברוח ודחף אותו; בהמשך לכך, נטל המתלונן את מכשיר הטלפון של הנאשם, החזיר אותו לידי וורה לו להמתין למשטרה; הנאשם הצמיד ראשו אל ראשו של המתלונן, אשר בתגובה תפס את הנאשם והורה לו לא להתנגד.
3. במסגרת הבקשה נטען כי החלק העובדתי בכתב האישום כולל מלל רב שכל מטרתו הכפשת הנאשם. תיאור העבירות מתחיל למעשה רק בסעיף 8 לכתב האישום. עיון בחומר הראיות מעלה כי אין כל סיכוי להרשעת הנאשם במעשים המתוארים בכתב האישום עד לסעיף 7 - הגם שברגיל הם מגלמים עבירות פליליות - ולכן המאשימה בחרה שלא לייחס לו עבירות בגין אותם מעשים. באופן זה, לפי הנטען, שומרת המאשימה על ה"אופציה" לבקש את הרשעתו של הנאשם בעבירות נוספות מכוח סעיף 184 לחוק סדר הדין הפלילי, לאחר שתתרשם מעדותם של עדי התביעה שיעידו בעניין זה ותוכל לטעון כי ניתנה לנאשם הזכות להתגונן, שכן המעשים נטענו בכתב האישום.

עוד נטען כי מדובר בשינוי כללי המשחק הבסיסיים ביותר במשפט הפלילי, לפיהם על התובע להעריך מראש האם יש סיכוי סביר להרשעה, ולא להשאיר לעצמו פתח לטעון לעבירות נוספות בהמשך ההליך, תוך הותרת המעשים הרלוונטיים בחלק העובדתי בלבד בכתב האישום. כמו כן, בהתאם לסעיף 85(4) לחוק סדר הדין הפלילי, אמור כתב האישום לכלול את "תיאור העובדות המהוות את העבירה", עקרון המתחייב גם מהנחית פרקליט המדינה. בהתאם לכך, אין מקום לכלול בכתב האישום עובדות אשר מטרתן לשכנע בדבר אופיו הרע של נאשם ונטייתו לביצוע עבירות המיוחסות לו בשלב נפרד של האירוע. על כן, הותרת כתב האישום במתכונתו הנוכחית תביא לפגיעה בניהול הליך הגון, וביכולתו של הנאשם לנהל הגנתו, וההגנה עותרת לתיקון כתב האישום באופן בו יוסרו ממנו טענות בדבר מעשי הנאשם שלא מיוחסים לו בגינם עבירות.

4. המאשימה טוענת בתגובתה כי יש לדחות את הבקשה. לעמדתה, לא נפל כל פגם או פסול בניסוח כתב האישום, ואין בניסוחו משום פגיעה חריפה בהליך ההגון. נטען כי למאשימה שיקול דעת רחב במה שנוגע לאופן ניסוח כתב האישום, ובלבד שהנאשם יבין במה הוא מואשם. בתיק דנן, העובדות המפורטות בכתב האישום מאפשרות לנאשם להבין את המיוחס לו, ולא ניתן לטעון כי קיים ניסיון להפתיע את הנאשם במסגרת פרשת התביעה. התנהלות הנאשם המתוארת בעובדות כתב האישום מהווה חלק ממכלול עובדתי שהמאשימה יכולה להוכיחו במסגרת שמיעת ראיות, והוא נדרש לצורך הבנת התפתחות האירוע נשוא כתב האישום.

דיון והכרעה

5. עולה לכאורה כי כפי שציין ב"כ הנאשם, המעשים המקימים את העבירות המיוחסות מפורטים רק החל מסעיף 8 לכתב האישום (ואשר הובאו במסגרת הפסקה השניה לסעיף 2 לעיל). המאשימה אינה חולקת על כך. על רקע זה, טוענת ההגנה לפגם ופסול בכתב האישום וכן לסתירה מהותית לעקרונות של צדק והגינות משפטית, בשני היבטים עיקריים: האחד, כי העובדות המפורטות בפרק העובדתי של כתב האישום לפני סעיף 8 הנ"ל, נועדו להשחיר את דמותו של הנאשם בעיני בית המשפט ולהכפישו; השני, כי בעצם הכללת עובדות אלה, אשר לא יוחסו בגין עבירות, מותירה המאשימה פתח - לאחר שמיעת הראיות - לבקש כי הנאשם יורשע בגין עובדות אלה בעבירות נוספות על אלה שיוחסו לו בכתב האישום.

6. המאשימה בתגובתה, מתייחסת למעשה רק לטענה הראשונה האמורה, הנוגעת לעצם הכללת העובדות האמורות בכתב האישום; לפי הנטען, מדובר בעובדות המהוות חלק מ"סיפור המעשה", ועל כן נדרש לכלול אותן בכתב האישום, וכן להביא לגביהן ראיות. במסגרת תגובת המאשימה לא הובאה כל התייחסות לטענה השנייה, הנוגעת לתוצאה אפשרית של הרשעה עתידית בעבירות הנוגעות לעובדות אלה.

7. כפי שציינה המאשימה, ברע"פ 4484/92 רפאל נ' מדינת ישראל (1.11.92) נקבע על ידי בית המשפט העליון, בהתייחס לטענה בדבר פירוט חסר בכתב האישום, כי "כמובן, ניתן להוסיף ולפרט בכתב האישום עוד כהנה וכהנה ולהביא בו תיאור הכולל את כל שרשרת האירועים, כמפורט בעדויות, על כל דקדוקיה ותגיה. אולם המקובל הוא, שכתב האישום מביא את תיאור העובדות המהוות את העבירה" (פסקה 5). כלומר, בית המשפט העליון לא שלל את האפשרות לכלול בכתב האישום גם רקע עובדתי רחב יותר מזה הנדרש לעניין העבירות המיוחסות. נראה כי עמדה דומה הביע בית המשפט העליון ברע"פ 3364/14 מנצור נ' מדינת ישראל (9.6.14): "לא נפל פגם בכך שכתב האישום ציין את העובדה שבוצע ירי על רכבו של המורה, כעובדת רקע. יתר על כן, במקרים מסויימים מוטלת חובה על התביעה לציין בכתב האישום עובדות דומות, כתיאור העומד ברקע הדברים" (פסקה 7).
8. יתרה מכך: נקודת המוצא לעניין זה היא כי "החלטה לגבי אופן ניסוח כתב אישום היא במובהק מסוג ההחלטות שבליבת הסמכות ושיקול הדעת של התביעה" (בג"צ 199/18 בן טובים נ' מדינת ישראל (20.3.18)); על כן, נקבע בפסיקה כי התערבות בית המשפט באופן ניסוח כתב האישום תיעשה במשורה ובמקרים חריגים בלבד, ובחינת טענות לפגמים שנפלו בכתב האישום תיעשה מנקודת מוצא זו (ת"פ (י-ם) 67104-01-20 מדינת ישראל נ' נתניהו (14.12.20)).
9. לעמדת המאשימה - לפיה ההתנהלות המתוארת בכתב האישום מהווה חלק ממכלול עובדתי אשר נדרש לצורך הבנת התפתחות האירוע בהקשרו הרחב - יש אחיזה בעובדות כתב האישום; אשר על כן, על רקע העקרונות שהותוו בפסיקה כמפורט לעיל, איני מוצא מקום לקבוע כי יש בעובדות המפורטות בסעיפים הקודמים לסעיף 8 בכתב האישום, ואשר מהוות לכאורה עובדות רקע למעשים נושא העבירות המיוחסות - כדי להוות "פגם או פסול בכתב האישום", ואין בהן משום "סתירה מהותית לעקרונות של צדק והגינות משפטית".
10. עם זאת אמירותיה הברורות של המאשימה לגבי מטרת הכללתן של העובדות האמורות בכתב האישום, כמו גם הימנעותה מלהגיב לטענה השנייה שהועלתה במסגרת הבקשה, תוך שאינה שוללת את הטענה כי לא יוחסו עבירות בגין עובדות אלה - מדברות בעד עצמן. על רקע זה תיבחן כל בקשה שתוגש על ידי המאשימה בהקשר זה בהמשך ההליך.
11. אשר על כן, בכפוף לאמור לעיל - הבקשה נדחית.
- ניתנה היום, ט"ז טבת תשפ"ה, 16 ינואר 2025, בהעדר הצדדים.